

Jacek GMOCH

mgr inż.

Urodzony 13 stycznia 1939 roku w Pruszkowie. Absolwent Wydziału Komunikacji Politechniki Warszawskiej w 1968 roku.

Polski piłkarz, trener drużyn polskich i zagranicznych, selekcjoner, komentator, dziennikarz, działacz sportowy i społeczny, autor książek o tematyce sportowej, jeden z pionierów stosowania metod analizy matematycznej w piłce nożnej.

Na Wydziale Komunikacji Politechniki studiował pod kierunkiem profesora Stanisława Lenczewskiego-Samotyja, uzyskując tytuł magistra inżyniera komunikacji ze specjalizacją budowy dróg, mostów i lotnisk. W latach 1968–1978 pracował naukowo nad zjawiskiem usuwisk w Zakładzie Budowy Dróg i Mostów jako asystent profesorów Zenona Wiłuna i Zbigniewa Grabowskiego.

W latach 1975–1979 był stypendystą-doktorantem Politechniki Warszawskiej oraz Fundacji Copernicus Society of America na University State of Pennsylvania, w Drexel College oraz w Norges Geotekniske Institutt w Oslo. Zajmował się poszukiwaniem algorytmu opisującego przepływ wody gruntowej zanieczyszczonej odpadami z destylacji ropy naftowej.

Praca naukowa Jacka Gmocha została z czasem całkowicie zdominowana przez rozwijającą się równolegle pasję sportową. W 1975 roku jako pierwszy ekstern ukończył równolegle studia na Akademii Wychowania Fizycznego ze specjalizacją piłki nożnej. Był już wówczas doświadczonym zawodnikiem, najpierw Znicza Pruszków, później Legii Warszawa i 32-krotnym reprezentantem Polski. Po zakończeniu czynnej kariery piłkarskiej w 1968 roku rozpoczął pracę jako trener. Jako zawodnik i trener rozegrał ponad 300 meczów, zdobył mistrzostwo kraju i trzy Puchary Polski.

Zainteresowania naukowe i sportowe połączyły się w prekursorskiej koncepcji dotyczącej zastosowania metod naukowych w piłce nożnej. Uzyskana na studiach inżynierskich oraz stypendiach krajowych i zagranicznych wiedza o elektronicznej technice obliczeniowej, statystyce i rachunku prawdopodobieństwa pozwoliły mu na tworzenie od 1971 roku pierwszego w Polsce i na świecie banku informacji piłkarskiej na podstawie zobiektywizowanego naukowo materiału z obserwacji meczów.

Jego przygotowanie interdyscyplinarne zaowocowało wielkimi sukcesami polskiej reprezentacji narodowej w piłce nożnej. Twórcza współpraca Jacka Gmocha z trenerem Kazimierzem Górskim w przygotowaniu polskiej reprezentacji piłkarskiej pozwoliła zdobyć w 1972 roku złoty medal olimpijski a w 1974 roku III miejsce na Mistrzostwach Świata w Monachium. W samodzielnej pracy trenerskiej Jacek Gmoch może poszczycić się V miejscem na Mistrzostwach Świata w Argentynie w 1978 roku. Jego nowoczesne podejście do szkolenia piłkarzy przyniosło znakomite rezultaty również w pracy z klubami w Polsce, w Grecji i na Cyprze (4 mistrzostwa klubowe, Puchar Grecji, półfinał Klubowych Mistrzostw Europy).

W 1974 roku został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski za wyniki sportowe. Uhonorowany również tytułem Trenera Dziesięciolecia 1980–1989 w Grecji. Od 1993 roku jest prezesem Stowarzyszenia Współpracy i Przyjaźni Polsko-Greckiej i jednym z patronów Szkoły Polskiej im. Zygmunta Mineyki w Atenach. W latach 2001–2004 był attaché olimpijskim „Ateny 2004”. W 2005 roku został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi

Rzeczypospolitej Polskiej za rozwijanie współpracy polsko-greckiej i działalność polonijną. Jest honorowym obywatelem Grecji.